ऋ. १ जूतिः, २ वातजूतिः, ३ विप्रजूतिः, ४ वृषाणकः, ५ करिकतः, ६ एतशः, ७ ऋष्यशृङ्गः (एते वातरशना मुनयः)। केशिनः - अग्नि - सूर्य-वायवः । अनुष्टृप्

केश्यर्प्रिं केशी विषं केशी बिभर्ति रोदंसी। केशी विश्वं स्वर्द्दशे केशीदं ज्योतिरुच्यते॥ १०.१३६.०१ केशी- अश्वः। अश्वः श्रुतिषु प्राणः। अत्र तु मुख्यप्राणो हिरण्यगर्भः। अग्निम्- जगत्सृष्टिकारणभूतमौष्ण्यम्। विषम्- जगत्संहारार्थं व्यापकं कालाग्निनामकमौष्ण्यम्। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। बिभर्ति- धरति। केशी। विश्वम्- सर्वम्। स्वर्दशे- स्वर्गदर्शनाय करोति। केशी। इदम्- एषः। ज्योतिः- सूर्यप्रकाश इति। उच्यते॥१॥

मुनेयो वार्तरश्चाः पिशङ्गां वसते मला। वात्तस्यानु ध्राजिं यन्ति यदेवासो अविक्षत॥ १०.१३६.०२ वातरश्चाः- प्राणायामपरायणाः। मुनयः- मननशीला उपासकाः। पिशङ्गा मला- पिशङ्गमलिनवल्कलानि। वसते- दधते। यत्- यस्मिन्। देवासः- देवता इन्द्रावरुणादयः। अविक्षत- प्रविश्वान्ति। तस्य। वातस्य- केशिनो मुख्यप्राणस्य महत्तत्त्वभूतस्य हिरण्यगर्भस्य। ध्राजिम्- गतिम्। अनु यन्ति- अनुगच्छन्ति। मुख्यप्राणमुपासत इत्यर्थः॥२॥

उन्मेदिता मौनेयेन वाताँ आ तिस्थमा व्यम्। शरीरेद्स्माकं यूयं मतीसो अभि पंश्यथ॥ १०.१३६.०३ मौनयेन- चित्तवृत्तिनिरोधाख्यतृष्णींभावेन। उन्मदिताः- तृप्ताः। मद तृप्तियोगे। वयम्। वातान्-प्राणान्। आ तिस्थम- उपास्महे। मर्तासः- हे मर्त्याः। यूयम्। अस्माकम्- नः। शरीरा- रूपाणि। इत्- एव। अभि पश्यथ। न तु अस्माकं गम्भीरं स्वरूपम्॥३॥

अन्तरिक्षेण पतिति विश्वां रूपाव्चार्कशत्। मुनिर्देवस्यदेवस्य सौकृत्याय सखां हितः॥ १०.१३६.०४ मुनिः- मननशीलः। देवस्यदेवस्य- प्रतिदेवस्य। सौकृत्याय- शोभनकरणाय। सखा- मैत्रः सन्। हितः सन्। विश्वा रूपाणि- सर्वाणि रूपाणि। अवचाकशत्- पश्यन्। अन्तरिक्षेण- प्राणेन।

अन्तरिक्षं वायुसञ्चारस्थानं प्राणमयकोशस्य प्राणस्थानस्य प्रतीकभूतम् । तस्मात् अन्तरिक्षोपलक्षितः प्राणः । पतित- चरित ॥४॥

वातस्याश्चों वायोः सखार्थो देवेषितो मुनिः।

उभौ समुद्रावा क्षेति यश्च पूर्वे उतापरः॥ १०.१३६.०५

वातस्य- प्राणस्य । अश्वः- अशिता । वायोः- प्राणस्य । सखा- मित्रभूतः । अश्वो- अपि च । देवेषितः- देवप्रेरितः । मुनिः- मननशील उपासकः । यश्च पूर्वः- यश्च उत्कृष्टश्चित्समुद्रः । उत- अपि च । अपरः- यश्च निकृष्टश्चित्तसमुद्रः । वामदैव्यसूक्ते द्विप्रकारः समुद्रः प्रोक्तः । वासनामयद्दृत्समुद्रः । आधारभूतसत्तामात्रदृत्समुद्र इति । उभौ समुद्रौ । आक्षेति- अभिगच्छिति निवसित च । क्षि निवासगत्योः ॥५॥

अप्सरसां गन्धर्वाणां मृगाणां चरेणे चरेन्। केशी केतस्य विद्वान्सखां स्वादुर्मिदिन्तमः॥ १०.१३६.०६ अप्सरसाम् अप्सु मूलशक्तिधारासु स्थितानां सुखानुभूतीनाम्। गन्धर्वाणाम्-चिद्रश्रम्युद्भूतानुभूतीनाम्। निर्विचारसमाध्यन्तानामानन्दसमाध्यादीनामिति भावः। मृगाणाम्-योगिभिर्मृग्यमाणानाम्। चरणे- आचरणे। चरन्। केशी- मुख्यप्राणः। केतस्य- चैतन्यस्य। विद्वान्। सखा। स्वादुः- मधुरः। मदिन्तमः- अतिशयेन तृप्तो भवति॥६॥

वायुरस्मा उपामन्थित्पनिष्टं स्मा कुनन्नमा।

केशी विषस्य पात्रेण यदुद्रेणापिबत्सह॥ १०.१३६.०७

जगत्संहार उच्यते। यत्- यज्ञगत्। केशी- हिरण्यगर्भः। विषस्य पात्रेण रुद्रेण- विषाख्यसंहारकर्तृकालाग्निविशिष्टवेगाधिदैवतेन। सह। अपिबत्- स्वात्मिन संहृतवान्। तत्। अस्मै- एतस्मै मुख्यप्राणाय हिरण्यगर्भाय तस्योपकाराय। वायुः-आधिभौतिकवातः। उपामन्थत्- संहारकाले वेगेन ममन्थ। कुनन्नमा- कुत्सितनमियत्री अदितिरखण्डप्रकृतिः। पिनष्टि- तज्जगत् स्वात्मिन पेषणं करोति॥७॥

